

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Săli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, în cauza penală privind-o pe

***Parnet Olga xxxx**, născută la xx xxxx xxxx, originară din s. xxxx r-nul xxxx, domiciliată în xxxx s. xxxx str. xxxx nr. xx ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.02.2016 – 28.06.2016;

Instanța de apel: 24.08.2016 – 20.10.2016;

Instanța de recurs: 13.07.2017 – 19.09.2017;

Instanța de apel: 01.11.2017 – 08.02.2018;

Instanța de recurs: 13.05.2019 – 22.10.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 iunie 2016, Parnet Olga, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1) Cod penal, a fost achitată, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanța a constatat că, Parnet Olga se învinuiește de faptul că a folosit intenționat situația de serviciu în interes material prin cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice în următoarele circumstanțe:

La 26 septembrie 2013, spre executare la executorul judecătoresc Marianciuc Evelina a parvenit documentul executoriu nr.2-11557/12, emis de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, privind încasarea de la Parnet Olga în beneficiul SRL „Creditplus” a sumei de 4 430 lei, cu titlu de împrumut cu calculele aferente și cheltuielile de judecată în mărime de 1 753,70 lei,

iar în total 6 183,70 lei. De către executorul judecătoresc a fost emisă indicația de reținere lunară a câte 20% din venitul debitorului Parnet Olga, care urmau a fi executate de SRL „Farmagro AG”. Ulterior, s-a stabilit că în calitate de cotabil-șef al SRL „Farmagro AG”, activează Parnet Olga, care nu a executat intenționat indicațiile executorului judecătoresc.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Parnet Olga să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.335 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere a întreprinderilor pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de fond tendențios a efectuat o interpretare unilaterală și eronată a probelor, denaturând conținutul lor și făcând trimitere la lipsa daunelor în proporții considerabile, intereselor publice sau drepturilor sau intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, care reprezintă un semn definitoriu privind existența infracțiunii de abuz în serviciu, menționând că materialele dosarului nu conțin nici o probă în acest sens și nu s-a stabilit acest element constitutiv al infracțiunii nici în instanța de judecată;

- suma de 6183,70 lei, constituie un prejudiciu considerabil pentru SRL „Creditplus”, ceea ce se confirmă prin hotărârea de Guvern nr. 165 din 09.03.2010, potrivit căreia „cquantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, în continuare-unități), se stabilește în mărime de 12,43 lei pe oră, sau 2100 lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună”, în acest context, suma prejudiciului cauzat de către Parnet Olga ar putea constitui salariul pentru minim două luni al unui angajat al întreprinderii SRL „Creditplus”, iar în cazul în care întreprinderea menționată ar fi considerat că suma de 6183,70 lei, nu este considerabilă aceasta n-ar fi inițiat procedura de executare silită a titlului executoriu nr. 2-11557/12 din 26.09.2013, emis în temeiul hotărârii de judecată respective.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, a fost admis, din alte motive, apelul declarat de procuror, casată sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Parnet Olga de comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

4.1. Audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de către instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a ajuns la concluzia că procesul penal în cauza privind învinuirea lui Parnet Olga de comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1) Cod penal, urmează a fi încetat, pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Instanța de apel a constatat că, Parnet Olga se învinuiește de faptul că a folosit intenționat situația de serviciu în interes material prin cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice în următoarele

circumstanțe: la 26 septembrie 2013, spre executare la executorul judecătoresc Marianciuc Evelina a parvenit documentul executoriu nr.2-11557/12, emis de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, privind încasarea de la Parnet Olga în beneficiul SRL „Creditplus” a sumei de 4430 lei, cu titlu de împrumut cu calculele aferente și cheltuielile de judecată în mărime de 1753,70 lei, iar în total 6183,70 lei. De către executorul judecătoresc a fost emisă indicația de reținere lunară a câte 20% din venitul debitorului Parnet Olga, care urmau a fi executate de SRL „Farmagro AG”. Ulterior, s-a stabilit că în calitate de cotabil-șef al SRL „Farmagro AG”, activează Parnet Olga, care nu a executat intenționat indicațiile executorului judecătoresc.

Instanța de apel a relevat că, potrivit învinuirii aduse lui Parnet Olga, i se încredinează faptul neexecutării intenționate a documentului executorului judecătoresc emis în cadrul procedurii de executare în baza titlului executoriu din 26.09.2013, emis de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, conform legii penale al Republicii Moldova faptul neexecutării încheierii (indicațiilor, după cum se menționează în învinuire) executorului judecătoresc nu constituie o infracțiune, or, potrivit art.320 Cod penal, legea penală încredinează faptul neexecutării intenționate sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată și nicidecum a actului emis în cadrul procedurii de executare. Astfel, fapta încredinată inculpatei Parnet Olga nu constituie o infracțiune și nici nu are tangență cu dispoziția art.335 alin.(1) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art.art.100 alin.(4), 101 Cod de procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a ajuns la concluzia, că procesul penal în privința lui Parnet Olga de comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1) Cod penal urmează a fi încetat, pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța de apel nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele cauzei, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei, încălcând prevederile art.394 alin.(3) pct. 2) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 septembrie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat că soluția instanței de apel privind încetarea procesului penal privind învinuirea lui Parnet Olga de comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune este greșită, deoarece motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și acesta este expus neclar.

Mai mult, motivul invocat de către instanța de apel care a stat la baza încetării procesului penal, precum că fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, nu se întrevade în temeiurile art.391 alin.(1) pct. 1) – 7) Cod de procedură penală, însă se atribuie

de fapt, unei sentințe de achitare, prevăzut la art.390 alin.(1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul a reținut contradicția din concluzia instanței de apel, care de altfel este și una neclară, or nu se înțelege care e situația inculpatei în urma adoptării unei asemenea decizii, care este una definitivă.

Totodată, în partea descriptivă a sentinței trebuie să cuprindă analiza probelor, temeinicia concluziilor instanței despre faptul că învinuirea nu și-a găsit confirmare, precum și motivarea de ce instanța respinge probele puse la baza învinuirii, însă contrar prevederilor art.419 Cod de procedură penală, instanța de apel s-a limitat doar la descrierea declarațiilor martorului și a inculpatei, fără a verifica sau aprecia probele acuzării sau apărării, deși s-a solicitat de către participanți în cadrul ședinței de judecată, or, rejudecarea cauzei în instanța de apel a avut loc la apelul procurorului, care a insistat asupra condamnării Olgăi Parnet.

În acest sens, concluziile instanței contravin prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece probele enunțate nu au primit o apreciere la justa lor valoare și sunt premature, or, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse. Astfel, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele menționate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

7.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că, prima instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatei Parnet Olga de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1) Cod penal.

Totalitatea probelor a căror cercetare suplimentară a fost solicitată de acuzatorul de stat, care au fost examinate de instanța de apel, în coroborarea lor duc la concluzia că prima instanță a emis o sentință de achitare legală și în strictă conformitate cu prevederile legii.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind întemeiate argumentele acuzatorului de stat precum că, totalitatea probelor anexate la materialele cauzei dovedesc în mod incontestabil vinovăția inculpatei, deoarece simpla recipisă (f.d.40), care este eliberată de către o persoană necunoscută, în care se confirmă că Parnet O. deține funcția de contabil șef în cadrul SRL „Farmago Agro” nu poate fi considerată ca probă care ar dovedi că Parnet O. este subiectul infracțiunii prevăzut de art.335 alin.(1) Cod penal.

Astfel, subiectul abuzului de serviciu, ale infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1) Cod penal urmează să aibă calitatea specială de persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală iar în cauză nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente (un eventual contract individual de muncă) din care ar rezulta cu certitudine specialitatea, calificarea, reglementarea activității de serviciu, precum și

drepturile și obligațiile inculpatei Parnet O. care îi revin odată cu îndeplinirea „atribuțiilor sale de serviciu”.

Mai mult ca atât, în actul de învinuire, partea acuzării nu a făcut trimitere la prevederile legale care reglementează atribuțiile inculpatei Parnet O., iar potrivit legislației, drepturile și obligațiile persoanei care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală pot fi stipulate în contractele individuale de muncă.

Totodată, conform răspunsurilor de la BC „Moldindconbank” SA rezultă că Parnet Olga nu activează și nici nu a activat în calitate de contabil-șef al SRL „Farmagro AG” conform datelor dosarului persoanei juridice, și aceasta nu deține drept de semnătură în fișa de specimene (f.d.134, 137). Or, potrivit legii reținerea lunară a câte 20% din venitul inculpatei Parnet O. urma a fi executată de către administrația SRL „Farmagro AG”.

Instanța de apel, la fel ca și prima instanță, a dedus că prin ansamblul de probe cercetate în ședința de judecată nu se confirmă învinuirea, precum că inculpata este persoana vinovată, din punct de vedere penal, la folosirea intenționată a situației de serviciu în interes material, astfel, fapta inculpatei nu cuprinde elementele calificative ale componenței de infracțiune prevăzută la art.335 alin.(1) Cod penal: *abuzul de serviciu* - folosirea intenționată a situației de serviciu în interes material prin cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice.

Instanța de apel a menționat că, este solidară cu statuările primei instanței potrivit cărora, nu se poate dovedi, că inculpata a urmărit sau a acceptat cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice prin neîndeplinirea cerințelor executorului judecătoresc în condițiile în care acuzatorul nu a prezentat probe care să confirme primirea contra semnătură de către inculpata Parnet Olga a cerințelor executorului judecătoresc. După cum rezultă din probele administrate procurorul s-a bazat pe demersul și actele executorului judecătoresc emise în cadrul procedurii de executare silită a documentului executoriu. Conform învinuirii, sub care este pusă inculpata, se afirmă că executorul judecătoresc a emis indicația de reținere lunară a câte 20% din venitul debitorului Parnet Olga, care urmau a fi executate de SRL „Farmagro AG”. Ulterior, s-a stabilit că în calitate de contabil-șef al SRL „Farmagro AG”, activează Parnet Olga, care nu a executat intenționat indicațiile executorului judecătoresc privind reținerea din salariul său.

Astfel, din ansamblul probelor administrate de către partea acuzării și cercetate, instanța de apel a relevant că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal și fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, din aceleași motive care au fost expuse și în cererea de apel, considerând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul său, respectiv hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța de apel cercetând probe prezentate de acuzare, nu le-a dat apreciere în conformitate prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind pusă la baza deciziei versiunea și probele apărării, fără ca acestea să fie supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate. Concluzia

expusă de către instanța de apel este una neîntemeiată și pripită.

Totodată, instanța de apel tendențios a efectuat o interpretare unilaterală și eronată a probelor, denaturând conținutul lor și făcând trimitere la lipsa daunelor în proporții considerabile, intereselor publice sau drepturilor sau intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, care reprezintă un semn definitoriu privind existența infracțiunii de abuz în serviciu, menționând că materialele dosarului nu conțin nici o probă în acest sens și nu s-a stabilit acest element constitutiv al infracțiunii nici în instanța de judecată.

Procurorul menționează că suma de 6183,70 lei, constituie un prejudiciu considerabil pentru SRL „Creditplus”, ceea ce se confirmă prin hotărârea de Guvern nr. 165 din 09.03.2010, potrivit căreia „quantumul minim garantat al salariului în sectorul real (la întreprinderi, organizații, instituții cu autonomie financiară, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, în continuare-unități), se stabilește în mărime de 12,43 lei pe oră, sau 2100 lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună”, în acest context, suma prejudiciului cauzat de către Parnet Olga ar putea constitui salariul pentru minim două luni al unui angajat al întreprinderii SRL „Creditplus”, iar în cazul în care întreprinderea menționată ar fi considerat că suma de 6 183,70 lei, nu este considerabilă aceasta n-ar fi inițiat procedura de executare silită a titlului executoriu nr.2-11557/12 din 26.09.2013, emis în temeiul hotărârii de judecată respective.

Concomitent, acuzarea consideră că instanța de apel urma să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelant - parte acuzării și nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanței, așa cum a făcut instanța de apel în cazul cercetat, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărârii.

9. Judecând recursul ordinar declarat de procuror, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit consideră nefondate alegațiile acuzatorului de stat sub aspectul temeiului de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, potrivit normelor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei penale, Colegiul lărgit constată că Parnet Olga a fost pusă sub învinuire în baza art.335 alin.(1) Cod penal, adică *abuzul de serviciu*, iar prima instanță a pronunțat o sentință de achitare în privința lui Parnet Olga de sub învinuirea imputată, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, soluție menținută de către instanța de apel, care a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut soluția primei instanței, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.7.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit menționează că, temeiurile invocate de către recurent privind dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de fond, precum și argumentele acestuia, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei).

Cu referire la alegația procurorului, precum că instanțele în mod eronat au efectuat o interpretare unilaterală a probelor, denaturând conținutul lor și făcând trimitere la lipsa daunelor în proporții considerabile, intereselor publice sau drepturilor sau intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, care reprezintă un semn definitoriu privind existența infracțiunii de abuz în serviciu, menționând că materialele dosarului nu conțin nici o probă în acest sens și nu s-a stabilit acest element constitutiv al infracțiunii în instanța de judecată, Colegiul lărgit consideră că este nefondat și atrage atenția că, potrivit art.99 alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză, iar art.100 alin.(4) prevede că, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee

probatorii respective.

Prin urmare, prevederile enunțate supra au fost respectate de către instanțele de fond, astfel că, prin prizam art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă a fost apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și instanțele de judecată au pus la baza soluției numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și au motivat admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

De asemenea, și argumentul acuzatorului de stat, precum că suma de 6183,70 lei, constituie un prejudiciu considerabil pentru SRL „Creditplus”, iar în cazul în care întreprinderea menționată ar fi considerat că suma de 6183,70 lei, nu este considerabilă aceasta n-ar fi inițiat procedura de executare silită a titlului executoriu nr.2-11557/12 din 26.09.2013, emis în temeiul hotărârii judecătorești, care în opinia acestuia dovedește că Parnet Olga a cauzat prejudiciului menționat, Colegiul lărgit consideră că este neîntemeiat, or, în partea descriptivă a deciziei atacate, instanța de apel a indicat că:

„Simpla recipisă (f. d. 40), care este eliberată de către o persoană necunoscută, în care se confirmă că Parnet Olga deține funcția de contabil șef în cadrul SRL „Farmago Agro” nu poate fi considerată ca probă care ar dovedi că Parnet Olga este subiectul infracțiunii prevăzut de art.335 alin. (1) Cod penal.

Totodată, conform răspunsului de la BC „Moldindconbank” SA rezultă că Parnet Olga nu activează și nici nu a activat în calitate de contabil-șef al SRL „Farmagro AG” conform datelor dosarului persoanei juridice, și aceasta nu deține drept de semnătură în fișa de specimene (f.d. 134,137). Or, potrivit legii reținerea lunară a câte 20% din venitul inculpatei Parnet Olga urma a fi executată de către administrația SRL „ Farmagro AG.

Colegiul Penal reține că este solidară cu statuările primei instanței potrivit căroră, nu se poate dovedi, că inculpata a urmărit sau a acceptat cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice prin neîndeplinirea cerințelor executorului judecătoresc în condițiile în care acuzatorul nu a prezentat probe care să confirme primirea contra semnătură de către inculpata Parnet Olga a cerințelor executorului judecătoresc. După cum rezultă din probele administrate procurorul s-a bazat pe demersul și actele executorului judecătoresc emise în cadrul procedurii de executare silită a documentului executoriu. Conform învinuirii, sub care este pusă inculpata, se afirmă că executorul judecătoresc a emis indicația de reținere lunară a câte 20% din venitul debitorului Parnet Olga, care urmau a fi executate de SRL „Farmago AG”. Ulterior, s-a stabilit că în calitate de contabil-șef al SRL „Farmago AG”, activează Parnet Olga, care nu a executat intenționat indicațiile executorului judecătoresc privind reținerea din salariul său ”.

Astfel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, argumentele invocate de către acuzare sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece instanțele ierarhic inferioare și-au motivat în deplină măsură soluția adoptată de către acestea în sensul achitării lui Parnet Olga de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.355 alin.(1) Cod penal, constatând cu certitudine, prin analiza obiectivă a cumulului de probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, în cauză penală privind-o pe *Parnet Olga xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 noiembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico